

ՄԻԼՈՒՐ ԻՄԵՏՈՒԼ

J. G. BARSUMIAN

18, Rue du Dr. Rebatal

Lyon (France)

Թիւրքմէ պէնտէրին պալատէքի
ատրէսէ Իրսայր Բէնա օլունուր:

ԲԱՆԲԵՐ

ԲՈՒՀԱՆԻ ԱՅԼԸԳ ՂԱԶԷԹԱ

ՀԷՐ ՔԷՍ ԻԶԻԿՆ

... Պու. սէպէպտէն Ալ-
լահա միւթէալլը օլսն ճէ-
սէալինիզ վէ րուհունուզլէ Ալ-
լահր Թազիզ էյլէլինիզ:

Ա. Կոր. 6. 20

Ապօնէ պէտէրի էրմէնիճէ գրամը իլէ Ֆրանսա վէ Սուրիա՝ 10 Ֆր. Պալքանլար 50 սէնթ վէ ախէր տիյարլար 60 սէնթ տիր

Նօմ. 9

ՃԻԼՏ 7

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1931

ԲԱՊՊԸՆ ՄԵԶՊԱՀԸ ԻԿԶԵՐԻՆԷ ԳՕՆՈՒԼՄՈՒՇ

Բ.

Պաազըլար տախի վար քի պէն ապա ֆա'իտէլի
օլսոսի, տուա մէճիլիւրէրինտէ սէօյլէյէմէմ, տուա է-
տէնէ, խասթալար զիյարէթինէ գապիլիյէթիմ հօգ,
Բրիստոն իլիւն պիր շէյ հափամամ տէրլէր հա տիւ-
շիւնիւրլէր: Փէք էլի:

Բրիսթիան հայաթը սալթ սէօյլէմէք, տուա մէճ-
լիւրէրինտէ տուա էթմէք վէ խասթալար զիյարէթին-
տէն ի պարէթ օլմուշ օլսա իտի, թալանթալը քիմուէ-
լէրին ճէպարէթտէն տիւշմէէ հազալար օլաճազ իտի:
Արֆա Բրիստոն իլիւն գուլլանաճաղըմը սալթ լիսան
տէլի տիր: Էօյլէ հօլլար վար տըր քի սիւքիւթ հա-
շայան պիր քրիսթիյան պիլէ հէմ Ալլահա ա'իտ օ-
լապիլիւր, ճէմտէ տիւնհայա պէրէքէթ օլապիլիւր:
Երտըզ ապա սէօյլէմէք, ամմա տըն սիւքիւթ վէ
տէվամի նուրու սէմատա փարլար վէ քըզընը տիւն-
հայա կէօհտէրմէքլէ չօզլարա պէրէքէթ օլսուր: Զէչէք՝
գուշ նազմէլէրի թէրէնիւմ էթմէք, լաքին տըն
կիւզէլիլի վէ խօշ րա'իհասը հէր նէրէտէ կէօրիւլտէ
անը պիր պէրէքէթ էտէր: Սիւքիւթ պիր քրիսթիյան
էօմրիւնտէ պիր երտըզ կիպի փարլամազտա օլա-
ճազ: Անըն էօմրիւ իլիւն Բապպա համտ էտէճէքլէր:
Ֆէտաքեար րուհուլուն թէէսիրաթ վէ փաք օլան
կիւզէլիլիյինտէ պիր չիչէք կիպի օլ: Թաքի պէր տէ-
վամ սէօյլէլէն չօզլարտան զիյատէ տիւնհայա պէրէ-
քէթ օլսալըն: Տիրի գուրպան տաիմա առլիլ պիլ 12
հափմազ մանասընտա անլաշըլմալը, հանի քէնտինէ
գարըն հափըլան հազալը մուամէլէլի սապրլէ չէքմէք
հա պէօյլէք քէտէրէ սիւքիւթլէ տայանմազ, հախօտ
մէսուտ պիր արգատաշըլըն մէլուսիյէթտէ գարար
գըլտըլըն թէլաշսըզ պիր գալպ իլէ գարըլմաճազ
տէլու անլաշըլմալը տըր: Նիլէլէր քէնտիլէրին տար
տաիլէլէրինտէ ուղղունսուզ հալ ու քէլիլիլէլէրինտէ
տիւնհայա պէրէքէթ օլարազ հաշամազ վէ Ալլահըն
հիւսն իւ թէվվէճհիւհիւսիւ գազանմազ միւմքիւսիւզ
տիր տէլու գանն էտէրլէր: Ամմա շիւպիէ հօգ քի գէ-
միւնտէ հաշանըլան էն կիւզէլ էօմրլէր, սէմանըն նա-
զարընտա չօգ տէֆա էն ուղղունսուզ հալ ու քէլիլի-

լէթլէրտէ հաշանըլանլար տըր: Ամթլէրտաճաճա պիր
զիյարէթի Սուրը Նիզօլսա քիլիսասընըն օլ աճա'իպ
չանընըն մազամընը տիւլէմէք իլիւն չան գուլէսինէ
չըզալը: Օրատա պիր ատէմ թախթա փարլալարըլէ
չանըն տէմիրի իւզէրինէ վուրմազտա իտի: Զիյարէթ-
ի անճազ թախթալարըն չըզարտըլը անէնկսիզ, գա-
պա վէ գուլազը սալը էաէն շամաթալը էշիտիյօր ի-
տի: Օ Սուրը Նիզօլսուտն չանլարը հազընտա պու
գատար մէտհիլէ իլէ սէօյլէնտիլինէ թէաճիւպ էտէր
իտի: Բէնտիլին գուլազընա օրատան հիլ խօշ պիր
մազամ կէլմէյօր անճազ տէհշէլիլ չաթըրտը իէ փա-
թըրտը իշիտիյօր իտի: Լաքին երնէտէ շէրին իւզէ-
րինտէն տալղալանարազ թա ուզազլարա գատար կի-
տէն էօյլէ պիր խօշ մազամ վէ անէնկ վար իտի քի
թարլալարտա իշիլէն ճիւմլէ ատէմլէր իշիլէրին պը-
րազըպ պու մազամը իշիլիյազլէ տիւլէլօրլար իտի:
Էհալի վէ տազլար արատընտա հօլմուլուզ էտէնլէրին
ճիւմլէսի պու չանլարըն չըզարտըլը անէնքիլ, աճա-
իպ սէսլէրի իշիտէրէք մէսթ օլուրլար իտի: Պէօյլէ-
տէ նիլէ էօմրլէր վար քի անլէրէ հազըն հաշայանլար
անլէրտէ հիլ պիր անէնք կէօրմէզլէր: Անլէրին պիւ-
թիւն գուլվիլէրի աղըր իշտէ սարֆ օլուր: Տար
տաիլէտէ գափանմըշտըրլար: Անլէր ատի իշիլէրին
շամաթա վէ չարիլընթըր իշիլտէ հաշարլար: Սալթ
սալլանան չան տէմիրլէրի իւզէրինտէ շամաթա չը-
գարան թախթա փարլարը իլէ վուրուլօրլար կիպի
կէօրիւնիւրլէր: Ատէմլէր անլէրին էօմրլէրինտէ Ալ-
լահը խօշուտ էտէճէք պիր շէյ օլմազ տէլու տիւշիւ-
նիւրլէր: Պու կիպի քիմսէլէր գանն էտէրլէր քի քէն-
տիլէրին հիլ պիր շէյէ ֆա'իտէլէրի հօգ տըր, էօմր-
լէրինտէն հիլ պիր պէրէքէթ մէլաանա կէլմէյօր: Ան-
լէրին խայալընտան կէլմէք քի քէնտիլէրին շամա-
թալը էօմրիւ տիւնհանըն հէր թարաֆընտա թաթ-
լը մազամ չալըյօր: Զան գուլէսինտէքի չանը չա-
լան ատէմ օ գուլէտէ խօշ մազամ իշիտէսլաիլի կի-
պի, պէօյլէտէ աղըր իշիլէր իլէ մէշղուլ օլան քիմսէ-
լէր տալի քէնտի աղըր իշիլէրին կիւ լթիւ վէ
փաթըրտընտան դայրի պիր շամաթա իշիլթմէզլէր
ամմա քէնտիլէրին իշ վէ սիյրէթիլտէն չըզան թէէ-
սիրաթ տիւնհա իւզէրինտէն կէչէր իքէն, ատէմլէրին

էօմբրենէ պէտքէթ սաչարապ կիտէրէր: Եօրդուն ճանաւար մէսէրէթլէ թէսէլլիպախշ թաթլը մազամ-լարը տինլէրէր: Էնճամ սէմայա կիթտիքլէրինտէ գէմինին մազամլարընը տինլէյէն մէլէքլէր արասըն-տա էն կիւզէլ «ԽՕՇ ԿիւՏիւն» նաղմէսինի անլէր ի-չիւն թհրէննիւմ էտէրլէր: Շիւպհէսիզ գէմինին պլր չօզ էն տիրի գուրպանլարը, մէզպահ իւզէրինէ էն տար հալ ու քէլֆիլէթլէր, էն կիւճ աճվալլար արա-սընտա գօնուլմուշ օլանլար իտիրի կէօրիւլէճէք տիր: Զէմինտէ օլանլարըն գուլազլարընա աճըլը պլր խըզ-մէթին շամաթասընտան դարլի պլր սէս կէլմէզ, ամ-մա սէմատա մէլէքլէրին թէրէննիւմիւ կիպի թաթլը նաղմէ իշիտիլի «ՏիՐի ԳոթիՐՊԱՆ» Ալլահա մազպուլ օլան տըր: Քրիստոս իշիւն եափտըղըմըզ հաթթա էն աստի շէլլէրին պիւլէ Անը խօշնուտ էթտիլինի պիւ-մէք պիւլէ աճա՛իպ լուհանի գուլվէթի մուճիպ օլուպ պիլի Անըն իշիւն տահա սատըզանէ իշլէմէյէն սէվզ էթմէսի լազըմ տըր: Լիօնարտը Տըվէնսի, տահա շալիւտ իքէն, գապիլիլէթլէրի մէլտանա չըզմազտան հազընտա շէօյլէ նազլ օլունուլօր: Անըն իլթիյար, մէշհուր ուսթատը սիննինին կէշկին օլտուղունտան իշինի պրազմազա մէճպուր օլուպ, շայիրտի Տըվէն-սիլէ եարը պրազտըղը թասվիրի պիթիլմէսինի էմը էլլէտի: պու կէնճ շայիրտ ուսթատընըն մէհարէթինէ օլ գատար հիւրմէթի վար իտի քի պու իշի եափ-մաղա չէքինտի: Իլթիյար րէսսամ աղա իթիրազ գա-պուլ էթմէլիպ «Խափապիլտիլինին էն էյիսինի եափ» տէտի վէ քէնտի էմրինտէ գազի տուրտու:

Էնճամ Տըվէնսի թիթրէյէրէք Ֆըրէայը ալտը վէ րէսմին էօնիւնտէ տիզ չէօքէրէք շէօյլէ տուա էթտի «Եա Րապպ սէվկիւլիւ ուսթատընըն խաթըր իշիւն եափմաղա պաշլատըղըմ պու իշտէ պանա հիքմէթ վէ իտրաք վէր»: Օ իլէրի կիթտիքճէ անըն թիթրէ-լէն էլի գուլվէթլէնտի վէ կէօզլէրի մահիր ուսթա-տընքի կիպի քէսքինլէշտի: Օ քէնտի քէնտինի ու-նուտուպ էլէ ալտըղը իշ իշիւն դայրէթլէ տօլտու: Բէսմ պիթտիլինտէ, իլթիյար ուսթատ նէթիճէլէ կէօրէ հիւքմ վէրսին տէյու, րէսմ օտասընա կէօթիւ-րիւլտիւ Անըն կէօզլէրի սանաաթըն Ֆիլիթիւնաթը իւզէրինտէ գարարլաշտը վէ գօլլարը կէնճ րէսսամը գուճազլարըպ շէօյլէ պաղըրտը «Էվլատըմ, արթըզ պէն հիշ րէսմ եափմամ»: Պէօլլէտէ նիչէ քիմսէլէր չֆէնտիլէրինին քէնտիլէրէ իհալէ էթմէք իսթէտի-լի իշի իզթիտարսըզ վէ լիազաթսըզըզ տէյու տէր-էօնտէ էտինմէքտէն իմթինա էտէրլէր: Ամմա գօր-գազնա կէրի չէքիլմէլէրի վէ գաչմալարը իշիւն չֆէն տիլէրինին անլէրէ լաթիֆ Եինէտէ գաթի ճէվապը-պու տուր: «Խափապիլտիլինին էն էյիսինի եափ»: Սալթ թէվազու վէ հիւրմէթլէ տիզ չէօքիւպ սէվկիւլիւ է-ֆէնտիլէրինին խաթըր իշիւն տէրէօնտէ էթտիքլէրի իշի եափմաղա հիքմէթ վէ գուլվէթ թաթլէպ էթմէ-լիլէր: Պէօլլէճէ անլէր եարտըմ պուլուպ սէմաթի

հիքմէթլէ տօլաճազլար: Քրիստոսուն գուլվէթի ս-լէր իւզէրինէ նազիլ օլուպ, մուհապպէթի գալպլէ-րինի տօլտուրաճազ տըր: Անըն միւպարէք րուհու-թէէսիւթը ալթընտա եափըլան հէր խըզմէթ Ալ-լահա մազպուլ օլաճազ: Պիզ սատըզանէ քէնտի տի-րի գուրպանլարըմըզ մէզպահ իւզլիլինէ գօլալլա վէ Ալլահըմըզ աթէշինի կէօնտէրլէճէք տիր: Պիզ թաթ-սիսաթ իշինի խալալաթտան չըզարըպ ամէլի հա-լաթըմըզ, եէվմի էօմրիւմիւզէ կիրտիլմէլ միլթաճ-ըզ: Պիզ չօզ տէֆա րուհանի թէճէմիւլէրիմիզալ պու կիպի թաթսիսաթ հազընտա գօնուշուր, տուա վէ թէրէննիւմ էտէր իքէն փարլազ պիր հիսսիյաթ իլէ տօլուպ գէմինի էօմրիւն չապա վէ մէշղուլիլէթի հազ-ընտա ասլա գաղու էթմէլէրէք գափըմըզ պիր հալ քէսպ էտէրիզ: Լաքին տիրի գուրպան օլմազ իւզրէ քէնտինի թաթսիս էտէն պիրի էօմրիւն ամէլի ֆարզ, թէճրիպէ վէ քէտէրլէրինի սատազաթ վէ սապըլէ գարըլար վէ էֆէնտիսի քէնտինի հէր նէրէլէ քի իհ-տա էտէր իսէ, Անըն իզլէրինտէ մուհապպէթ վէ մէ-սէրէլէթ իլէ Եիւրիւր: Պունտան պաշգա թաթսիսաթ Ալլահը խօշնուտ էթմէզ:

Շիգախօ

Սիւթ. ԵՍԹէՐ ԱՇՃԵԱՆ

Տ Ի Ն Ի

ՐԻՏԻՆԿՏԷ ԻՆԹԻՊԱՆ

Պու ինթիպահտա ճալիպ ի տիգգաթ պիր չօզ վաղըլար վուգու պուտու: Զօզ գարըլ պիր կէճէտէ գար եաղմազտա վէ շէտիտ պիր րիւզկեար էսմէքտէ իքէն սայքի եարը կիճէտէ պիր քիմսէլի դիյարէթէ չազըրըլտըմ: Պանա տէնիլտի քի մէրգուճ քէնտինէ պիր եարտըմ էտիլմէլ իսէ եաշայամայաճաղը տէհէթլի պիր իլգամիլէթ ալթընտա տըր: Օ աղլամ ճէսէտլի վէ սինիլէրի գուլվէթլի պիրի իտի: Գարը-սը քրիսթիյան իտի, լաքին քէնտիսի րուհանի շէ-լէրի վազիֆէ էտինմէլէն պիրի իտի: Մէրգուճ Եր-կուլաթթի ազաճ, խըզմէթտէ հազըր օլուպ վազ գալ-պինի փարէլէմիշ իտի: Օ էվէ տէհէթլի պիր Ֆիքրի հալ իլէ կիթտի, իլգամիլէթ վէ քէտէրի էօլլէ արթտը քի անըն Ֆիգիքի գուլվէթլինի մաղլուպ էթտի: Յա-միլեաթը օ էօլլէճէք տէյու գօրգմուշ, պու սէպէպտէն պէօյլէ ֆուրթունալը պիր կէճէտէ պանա խապէր Խօլլամաղա մէճպուր օլմուշ իտի: Տահա էվէ եազ-լաշմազտան անըն պէօյլիւմէսինի իշիթտիմ: Իշէրի կիրտիլիմտէ անը եէրտէ օթուրմազտա վէ գարըսը անըն պաշընը թուլթմազտա կէօրտիմ: Անըն չէհրէ-նապըլ պիր պազըշ վար իտի, թարիֆի նա-զապիլ իտի: Պու կիպի աճվալա գաթէն ալըշմըշ ի-տիմ իսէտէ, իզարա մէճպուր իմ քի անըն կէօթէ-

րիշի պէնի տէնէթիւի սուրէթտէ սարստը: Բէտէրին-տէն գըվըրըւ պէնէթիւի տէնէթիւի պընըրտաթ-մադտա լուղէթիւ թամմ մանասընտա էլէմինտէն տիւրինի չիյնէմէթտէ իտի: Օ պանա չաղըրարադ տէ-տի, «Ահ Մր: Ֆիւնի պէն զալ օլմուշում, զալ օլմուշ պիր ճան ըմ»: Պէն զիյատէսիյէ սարսըրըւպ նիտա էթ-տիւ «Էյէր իլգամիյէթ պու իսէ, եա ճէ՛հէնէմ նասըլ տըր»: Լաքին քէնտիմէ կէլիպ անըն հանընտա օ-թուրտում: Էվվէլա տիւրէմէյէ կիւճիւք ճէթաի իսէ-տէ, ազ սօնրա անըն տիւրէնկիւէրինի Գրիստոստա օլան խէլա» թարիպինէ գըլաղուգլատըմ: Տիգգաթը-նը խէլա» քեարա ճէլպ էտիպ Անը գապուլ էթմէյէ անա իպրամ էթտիմ: Եիւքիւնտէն թէգիւէ ազատ օլ-տու վէ ինչասքեարա իթիմատ էթմէյէ իլգամ օլա-րադ իւմիտտէ մէսըսըր օլտու:

Շիւպհէ եօգ քի կիւն պէ կիւն էլլէրիմ, պաշըմ վէ գալպիմ քեամիլէն տօլմագտա իտի վէ պանա եար-տըմ էտէն պիր չօպան եօգ իտի վէ իշ հէր թա-րաֆտա եայլտը: Թօփ օլունու իտարէ էտէր տէյու գիքը էթմիշ իտիլիմ երէցին գալպի Բապպըն հու-գուրունտա գըրըլտը վէ իշին իշինէ կիրտի: Պունուն նէթիճէսի օլարադ ֆամիլեաթընըն ազալարը թէվպէ էթտիլէր: Ինթիպան, իշին իշինտէ կիրէն ճիւմլէ քի-լիսա ազալարընըն ֆամիլեալարընըն պէտէնէն թէվ-պէսինի մուճիպ օլտու:

Պուրտա, հագգընտա թէշէքքի էթմիշ իտիլիմ էսքի մէթթէպ թալիմինին թէշէսիւրինի իզան էտէն պիր վազըա վուզու պումուշ իտիլինի գիքը էթմիշ իտիմ: Պիր սապան էքքէն շէհրին էն միւթէպէր ֆա միլեալարընըն պիրինէ մէնսուպ պիր տալա վէթիլի ֆիքըի չալգանթը իշինտէ օլարադ եանըմա կէլտի: Կէօրտիւմ քի օ զիյատէսիյէ տիւրալէթի վէ նէճիպ պիրի իտի: Անը էվվէլէ հիշ պիր ենրաէ կէօրմէմիշ իտիմ: Օ քէնտիւնի պանա թագտիմ էթտի վէ զալ օլմուշ պիր կիւնահեար իտիլինի սէօլլէտի: Քէնտի իշին իւմիտ եօգ իտիլի գանաթընտա իտիլինի գիքը էթտի: Փրիսթըն Գօլէճիւտէ իքէն քէնտի վէ ի-քի սընըֆ արգատաշլարը ճանլարը հագգընտա չօգ հասրէթի իտիլէրինի գիքը էթտի: Կիտիպ գօլէ-ճին ըէ՛րսինէ, խէլա» օլմագ իշին նէ՛ հափմագ կէրէք տիր տէյու սիւալ էթմիշլէր: Միւմալիլէն անլէրին կէլիպ պէօլլէ սիւալ էթմէլէրինտէն մէմ-նուն օլտուղունու գիքը էտիպ շէօլլէ տէմիշ, «Ճիւմ-լէ ֆէնա արգատաշլըգլարտան կէրի տուրունուգ, Գի-թապը Մուգէտտէսինիգի նիգամի օգլուլունուգ վէ սի-զէ եէնի պիր գալպ վէրմէսի իշին Ալլահա տուա է-տինիգ: Պունու տէվամ էտին վէ ֆարգլարընըգտա սատըգ պուլունուն վէ Ալլահըն բուհու սիգի թէպ-տիլ էտէճէք: Եօգ իսէ Օ սիգի թէքք էտէճէք տիր վէ սիգ կէրի կիւնահալարընըգա տէօնէճէքսինլգ»: Փէք ալա նէթիճէ նէ՛ օլտու տէտիմ: «Պիգէ տէտիլի կիպի հափտըգ: Ֆէնա արգատաշլարտան կէրի տուր-

տուգ վէ պիգէ եէնի պիր գալպ վէրմէսի իշին Ալլա-հա տուա էթտիք, լաքին ազ սօնրա պիգտէ օլան իգնալիլէթ զա՛լ օլտու վէ արթըգ տուա էթմէք պի-զէ մատտէ տէլիլ իտի: Պու մատտէյէ տա՛ր պիգտէ պիր կէօնէ մէրադ գալմատը»: Անտէն կէօգ եաշլարը իլէ տէտի, «Իքի արգատաշլարըմ պէքրիլիք մէգա-րընտալարընը, թէվպէ էտէմէգ իսէմ պէնտէ անլէր կիպի օլմագլըմ»:

Պէն խնա ըէ՛րսինին քէնտիւնէ վէրմիշ իտիլի թա-լիմաթ սէպլէպինտէն տիւրմիւշ իտիլի խաթալը կէօս-թէրմէյէ չալըշտըմ: Ալլահըն քէնտիւնէ էմր էթտիլինի իճրա էտէճէք եէրտէ, Ալլահըն քէնտի իշին եափմա-սընը պէքլէմէսիյէ Բուհա գարըն գօյուպ Անը մահ-գուն էթմիշ իտիլինի սէօլլէտիմ: Անա կէօսթէրմէ-յէ չալըշտըմ քի մէսէլէնին թապիաթը իգթիգա-սընտան, քէնտիւնին եափմագ կէրէք իտիլինի Ալլահ եափմագ: Ալլահ քէնտիւնին թէվպէ էթմէսինի թալէպ էթտի վէ Ալլահ քէնտիւնին եէրինէ թէվպէ էտէմէգ: Ալլահ քէնտիւնտէն թէսլիմիլէթ թալէպ էթտի, լա-քին Օ քէնտի իլին թէսլիմ օլմագ: Անտէն կիւ նահեարա թէվպէ վէ եէնի պիր գալպ վէրմէքաէ Բուհուն եափմագը նէ իտիլինի անլաթմագա չա-լըշտըմ, հանի պու իլահի պիր իլգամիլէթ տիր: Բու իւլ Գուտս տըր քի ատէթի կիւնահալարընը կէօրմէլէ գըլաղուգլար վէ անլէրի թէքք էտիպ կէլէճէք գա-գապտան գալմագ իշին ըէճա էտէր: Բու իւլ Գուտս ատէմէ ինչասքեարը, քէֆարէթի, խէլա» թէրթի-պինի թագտիմ վէ անը գապուլ էթմէք իշին իպրամ էտէր:

Պու հագգիպաթ ֆիքըրինէ ըգհար օլունտուղունտա իլգէրինտէ պու թագեիգի վէ շիմտի թէսլիմ օլմագ, իման էթմէք վէ եէնի պիր եիւրէյէ մալիք օլմագ ի-շին պիր տալէթ հիսս էտիպ էթմէտիլինի սիւալ էթտիմ: Օ տէտի, «Ա՛հ, էվվէլէ, էվվէլէ պունլարըն ճիւլէսինի կէօրիւպ տուլուլօրում, լաքին պէն Ալ-լահտան թէրք էտիլմիշ տէ՛լիլ մի իմ, պէնիմ իշին ինայէթ ֆուրտաթը կէ՛չմէմիշ մի տիր»: Պէն անա տէտիմ «Խայր, Ալլահըն բուհունուն սէնի հալա տա-վէթ էթտիլի վէ թէվպէ իշին հալա իպրամ էթտի-լի ալըգ տըր, ֆիլիլինտէ պու թագեիգի հիսս էթտի-լինի պիլիլօրսուն»: Էօլլէ իսէ Ալլահըն բուհունուն պու շէլլէրի պէնտէ եափմասը, պու ճիւմլէ շէլլէրի պանա կէօս՝ թէրմէք իշին մի տիր» տէտի: Էվվէլէ, էօլլէ տիր տէլիլպ, պունու իլահի պիր տալէթ տէյու գապուլ էտէրէք խէլա» իշին Ալլահըն հալա քէն-տի իլէ ուղրաշմասընտան, թէքք էտիլմիշ վէ ի-նայէթ ֆուրտաթընըն կէլմէմիշ իտիլինի անլաժա-սը կէրէք իտիլինէ անը թէլմին էթտիմ: Վէ ան-տէն շիմտի տալէթէ իճապէթ էթմէք, Յիսուսա կէլմէք վէ էպէտի հայաթը թուրմագ իսթէ՛րմիսին տէյու սիւալ էթտիմ:

Օ անլալընը պիրի իտի: Վէ Ալլահըն բուհու

սուս Քրիստոս խաչեալին ոտքը նստեցանք սորվելու իր կամքը Ս. Մատեանին մէջ իր Հոգւոյն առաջնորդութեամբ, խմելու կենսատու գետէն որ իր կողէն կը հոսի. զօրանալու իր ներկայութենէն, պաշտելու եւ փառաբանելու Զինք: Սուրբ մարդոց հետ յարաբերելով հոգեւոր կեանքի նոր հորիզոններ, նոր տեսլակէտներ բացուեցան դէմս. ազօթքի ու սրբութեան նոր տենչեր ունեցայ: Աստուած ամէն տեսակ օրհնութիւններով լեցուց զիս հոգեւոր, մտաւոր, ֆիզիքական, միշտ աւելին տալով:

Հետեւեալ կէտերը կեանքիս երեք կարեւոր սիւներն են.—

Ա. Աւետարան, (Ա. Կորն. ԺԵ. 3) (Փրկութիւն): «Քրիստոս մեր մեղքերուն համար մեռաւ զքեզերուն ըսածին համեմատ»: Այս Պողոսի քարոզած աւետարանն է, այս իր կեանքը փոխեց, այս բոլոր զինքը մտիկ ընողներուն կեանքը փոխեց, այս իմ կեանքըս փոխեց:

Բ. Հոգեւոր կեանք: Քրիստոսի հետ միութիւն, և կատարեալ միութիւն: Քրիստոս իմ մէջն եւ ես իր մէջը: Այս Տէրոյ ազօթքին նիւթը եղաւ, այս իմ ամենօրեայ ազօթքիս նիւթը կը կազմէ:

Գ. Հոգեւոր գործելակերպ: (Բ. Կորն. ԺԲ. 13): «Ծախք պիտի ընեմ եւ ծախք պիտի ըլլամ» սկզբունքը ճշմարիտ աւետարանիչի մը:

Սիրտս անհուն գոհունակութիւնով մը կ'ողողի խորհելով թէ Հօր Աստուծոյ ծառայութեան կանչուած եմ որ միշտ աւելին կ'ընէ ինձ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ, փառք ըլլայ զարեք անսահման միմիայն ճշմարի Աստուծոյն:

ՆԵՐՍԷՍ ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ

Գ

Տէրը ինծի համար մեծ բաներ ըրաւ ու ես ուրախացայ:

Վասնզի Անոր լեցունութենէն շնորհք առի շնորհքի տեղ:

Աղքատ բայց հաւատացեալ ծնողքի զաւակ էի ես: Շատ մատաղ հասակիւ մէջ հայրս կորսնցուցի և մայրս բազմաանգամ ընտանիքի մը հոգը տանելու անկարող զիս իարբերող, Գերման որբանոցը զրկեց, ուր քանի մը տարուան դպրոցէ վերջ՝ բաղդաւորութիւն ունեցայ հոգիներ շահելու համար, իր բոլոր կարելին ընող ոռոտցչուհիի մը (ներկայիս Տիկ. Էլմաս Ա. Եղոյեան) աշակերտելու: Շատ ջանքերէ վերջ հակառակ իմ յամառ ըմբոստութեանս՝ նէ յաջողեցաւ վերջապէս Տէրոյը շնորհքով իմ խիղճս արթնցնել:

Սուրբ Հոգւոյն ներգործութեան տակ, այդ խիղճս արթնութիւնս զիս մեղքի այնքան ճշմարիտ և խորունկ գիտակցութեան մղեց որ՝ ափի չափ սիրտս (ինչպէս սովորութիւն է ըսել) խոսովքի և խղճահարութեան

ծով մը դարձաւ: Ու ես Աստուծոյ առջեւ մեղաւոր և մահապարտ ըլլալու լման գիտակից՝ այդ աղտոտ և մտատանջ սիրտս կրելու անկարող, առաւօտ մը, ուսուցչուհիիս հետ ծնրադիր, Տէրոյ առջեւ բաց դրի ամբողջ կեանքս արցունքոտ զղշումով:

Այս օրհնեալ փորձառութենէն վերջ՝ ներքին անդիմադրելի մղում մը զգացի անհատական խոստովանութիւններ ընելու. անհրաժեշտ այս քայլը առնելը խիստ դժուար երեւցաւ ինծի, անոր համար որ՝ գիտէի թէ ծաղրածու ընկերներուս կողմէն թուքի և անիրաւ բանբասանքներու նշաւակ պիտի ըլլայի. բայց զգալով որ Տէրը ոչ թէ «երկչոտութեան այլ սիրոյ և զօրութեան հոգիով» զիս կը լեցնէ ոչ միայն խոստովանելու այլ նոյն իսկ քաջակերութիւնը ունեցայ խոստովանութիւններուս վրայ մէկ երկու խօսք վկայութիւն ալ աւելցնել, որը շատերը զարմանքի կը մատնէր:

Դժբաղդաբար, դժուար բայց գեղեցիկ այս վերելքը երկար ժամանակ չի կրցի քալել. հազիւ երեք տարի և ահա սե էջ մը բացուեցաւ կեանքիս մէջ: Հարկադրիչ պարագաներու ստիպումով՝ քրիստոնէական այդ տաք մթնոլորտը ձգեցի. ժողովներու, Աստուծոյ խօսքին ամենօրեայ ընթերցման և հոգեւոր բարեկամներու շինիչ յարաբերութեան տեղ՝ ցած կեանք ապրող վարպետի մը ազդեցութեան տակ Տէրոյմէն պաղեցայ . . . և դանդաղ բայց յարատե անկում մը Յիսուսի ըսածին պէս, զիս առաջինէն եօթը անգամ աւելի գէշ վիճակի մը հասցուց . . . առաջ որ զողնալու կամ հայհոյելու սովորութիւնը չունէի, անկումէս վերջ՝ գողնալ, ստել և հայհոյել ինծի բնական ունակութիւններ դարձան:

Երկար տարիներ այս ասպատակ և դատապարտելի ճամբուն մէջ յամառօրէն քալեցի . . . հակառակ որ իմ փրկութեանս համար զիս հալածող Տիրոյ ձեռքը զգալիօրէն իմ վրայ կը ծանրանար, զիշեր ու ցորեկ, նիւթական ու ներքին ամենամութ պահերու մէջ ինքզինքս բոլորովին ճգմուած կ'զգայի. այս ցաւոտ ու վհատեցուցիչ պարագաներուն տակ չորս բան ամենէն աւելի զիս կը խոռովեցնէին. Ա. անցեալի մէջ ունեցած հոգեւոր կեանքիս բաղձալի եւ անշինջ յիշատակները, Բ. Աստուծոյ խօսքէն սորված համարները, օր. Հոով. Զ. 23, Յովհ. Գ. 19, 36 եւայլն. Գ. զիս շրջապատող հաւատացեալներուն կեանքը և այցելութիւնները, Դ. ու մանաւանդ արթնցած խիղճիս անուշաւիքի բողբոջը իմ աղտոտ, յամառ եւ ապրտաւոր կեանքիս դէմ: Այս անտանելի վիճակիս մէջ դարձեալ՝ հպարտութեանս գերի, չար եւ խտրեբայ սիրտս պատճառ կ'ըլլար որ առ իս երկարած Աստուծոյ փրկարար ձեռքը մերժեմ. «Այսօր չէ վաղը» ըսելով: Յիմարութիւն: . . .

Բայց «Տէրոյ շնորհքը խիստ մեծ եղաւ ինծի» և ահա օր մը 1927 Մայիս 8ի կիրակնօրեայ ժողովէն

եւելելու, Աստուծոյ մէկ ծառան կարծես աչքերուս մէջ Տէրոջը ժամը կարգաւով խնդրեց ինձմէ որ իրեն սպասեմ, ապա զիս իրենց տունը առաջնորդելով, ձեռքը ուսիս հարցուց, «Սիրտդ բանալու համար զըլճիսդ փշրել պէտք է Սամուէլ»: «Այո», եղաւ պատասխանս: Տուն հասանք. հազիւ մէկ երկու խօսք փոխանակուեցաւ, աղօթեմք Սամուէլ ըսաւ եւ ծունկի վրայ բոլորովին համոզուած եւ յաղթահար, հեղ մըն ալ եւ այն վերջին անգամ ըլլալով ինքզինքս Փրկչիս նուիրեցի, Ալէլուիա:

Շատ չանցաւ, եւ ահա Տէրը սրտիս մէջ՝ իրեն ծառայելու ծածուկ բայց գորաւոր մարմաչ մը ստեղծեց. ամէն աղօթքի պահուս այդ սուրբ մարմաչը աւելի կը հրահարուէր սրտիս մէջ եւ ես լուռ յարատեւութեամբ գործարանիս, փողոցներու, սրճարաններու եւ դրացիներուս մէջ սկսայ անուղղակիօրէն գործել մինչեւ որ Տէրը, օր մը եղբօր մը միջոցով կոչ ըրաւ ինձի բոլորովին Տէրոջը գործին լծուելու: Այս վսեմ բայց ծանր և պատասխանատու ծառայութեան պատրաստուելու համար, Տէրը իմ առջեւ էմիմաուսի (Ս. Գրոց Դպրոցի) դուռն ալ բացաւ ու Աստուծաշունչի ամենօրեայ ուսումնասիրութեամբ, ուսուցիչներու մաքուր և օրինակելի կեանքով ու դեռ ուրիշ անակնկալ միջոցներով մեզ կրթելով, խոնարհեցնելով, յօրինելով իր Սուրբ Գործին պատրաստեց. ու հիմայ տեղն է որ սրտի անհուն գոհունակութեամբ ազադակեմ, «Անոր լեցունութենէն ես շնորհք առի շնորհքի տեղ». ու այս անըմբռնելի շնորհքին, այս անբաղդատելիօրէն գեղեցիկ բայց ծանր և պատասխանատու գործին առջև՝ իմ բոլոր անարժանութիւնս ու բացարձակ անկարողութիւնս զգալով, մէկ բան կ'աղաչեմ ձեզմէ, Աստուծոյ սիրելի զաւակներ, Աղօթքով պատերազմակից եղէք ինձի հետ այս գործին մէջ, որպէսզի կեանքս վսեմ ու պատուաբեր ըլլայ Հօրը փառքին համար: Յովհ. 15. 8-16 (Բ. Կորն. 2.16: 3. 5):

ՊԱԳԳԱԼԵԱՆ ՍԱՄՈՒԷԼ

ԸՆՏԱՆԻՔԸ

Ներկայ դարուս չարը սկսած է սաստկօրէն յարձակիլ բոլոր սրբութեանց վրայ, ամէն բան կործանելու և Աստուծային ծրագիրը խափանելու նպատակաւ:

Սատանային սիրելի փափաքներէն մէկն ալ մասնաւորապէս քանդել է ընտանիքը (տունը), — կազմակերպութիւն մը որ ընկերային բարոյականի և սրբութեանց հիմն ու խարխիւն է: Ան էր որ պիտի տիրէր աշխարհի, Ծն. Ա. 28: Սրբութեան սիրոյ և ճշմարիտ զոհողութեան տաճարն է ընտանիքը. հոն կարելի է գտնել ճշմարիտ միաբանութիւնը, որ կըր-

նայ Բրիստոսով հրաշքներ գործել, լեռներ տեղափոխել, Մատ. ԺԸ. 19: Ուստի, չարը սկիզբէն ի վեր ջանացած է այդ միութիւնը խանգարել, և այսօր իր բոլոր ուժովը կը ջանայ կործանել զայն:

Ընտանիքը թագաւորութիւն մըն է, որուն թագաւորը և միենոյն ատեն քահանան է հայրը, և թագուհին մայրը. ի՛նչ օրհնեալ արտօնութիւն և ի՛նչ սուրբ պատենութիւն ամէն անհատի համար: Ընտանիքի օրէնքը սէրն է: Ուր սէր չկայ՝ հոն ճշմարիտ միութիւն և ճշմարիտ ընտանիք գոյութիւն չունի:

Աղօթատեղիներ կրնան գոցուիլ կամ չըլլալ, սակայն միշտ և ամէն տեղ ընտանիքը իր աղօթքի սեղանը կրնայ կազմել: Ուր երկու հոգի կայ Բրիստոսի անունով, հոն է Բրիստոս, եկեղեցիին գլուխը, և ուր այս սեղանը կայ, ուրկէ երգ և օրհնութիւն կը բարձրանայ առ Աստուած, այդ տեղն իսկ է երանութեան վայրը — տեսանիւրի դրախտը:

Սատանային փափաքն է սիրոյ այս վառարանին վրայ պաղ ջուր մը թափել և զայն մարել: Ան կրնայ դուրսէն գործել կամ ներսէն, և խաղաղութիւնը խանգարելու, այս սիրոյ թագաւորութիւնը կռուադաշտի վերածելու նպատակաւ. և ահա հաճութեան տեղ վէճ, ուրախութեան փոխարէն տրտմութիւն, քաղցրութեան տեղ անհամեստ խօսքեր և ընթացք: Այդ սիրոյ վայրը ապականութեան կը վերածուի, թէ և տաճար մ'ըլլալու սահմանուած էր, ուրկէ երգի, օրհնութեան և ուրախութեան ձայներ պիտի բարձրանային և այդ սուրբ միջավայրին մէջ Աստուած պիտի փառաւորուէր, և սակայն թշնամիին զերի եղած է: Երգի տեղ անէծք, գոհութեան տեղ տրտմունք և դժգոհութիւն, ուրախութեան տեղ ցաւ և տրտմութիւն տիրած է:

Ներկայիս սատանայի ծրագիրն է, քանդել ընտանիքը: Ան կ'ուզէ որ ընտանիք չըլլայ: Ան կը յարձակի շատ կերպերով, որոնց մասին սերտել և արթուն ըլլալ նաև սատանայի տեղ չտալ բոլոր ընտանիք կազմողներուն և Տէրոջը զաւակներուն համար կարեւոր և կենսական խնդիր մըն է: Սատանան դրախտի առաջին անմեղ զոյգին մօտեցաւ և զանոնք զըրկեց դրախտէն: Աշխարհի վրայ տեսանելի դրախտ մըն է ընտանիքը, ուր հրեշտակներ կ'ապրին և սուրբեր կը հասնին: Այս օրհնեալ յոյսով կազմուած ընտանիքին թշնամին ամէն տեղ նոյն անձն է, իր փափաքները նոյնն են, թէ և իր կերպերը այլազան:

Աստուծոյ զաւակի մը պարտականութիւնն է կրկին զգոյշ ըլլալ և կամովին անձնատուր չըլլալ դժոխային կեանքի մը. պատգամին հակառակ և առանց Տէրոջը հաւանութեան եղած ամուսնութիւնք անզգոյշ և անխորհուրդ լծակցութիւններ կը կազմեն այս Դժոխքին հիմը, ուր հրէշներ կը մեծնան ու աշխարհի անէծք կը ծնի:

Երանի՛ անոնց որ Բրիստոսով ընտանիք կազմեր են և Բրիստոսով կ'ապրին, իրենց թագաւորական և

քահանայական կոչումին հաւատարիմ ըլլալով, սուրբեր կը մեծցընեն: Երանի՛ աշխատանքը ուր Եհովան կը պաշտուի, ուրկէ աշխարհ օրհնութիւն կը ստանայ, որուն միջնորդութեամբ սէր է և զաւակները սէր կը շնչեն, ուր մտնողը քաղցրութիւն, խաղաղութիւն և ուրախութիւն կը վայելէ: Երանի՛ աշխատանքը, որ աղօթքի սեղան մը ունի ուրկէ գոհութեան և շնորհակալութեան ընծաներ կը մատուցուին: Դուն ունի՞ս այս դրախտի ընտանիքը:

Եթէ տակաւին ամուսնացած չես, նախ քան այդ քայլը առնելդ խնդիրը Տէրոջը տար, այս մասին Անոր խօսքը սերտէ, փորձառու հաւատացեալներու գաղափարը հարցուր և աղօթքիդ պատասխանը ընդունէ, կեանքի մարմնաւոր փափաքներու անձնատուր մի՛ ըլլար: Կրքի սէրը ամուսնութեամբ կը մեռնի եւ կը թաղուի: Վստահութեան եւ քրիստոնէական անկեղծ սէրն է որ տեւական է եւ կը մնայ: Կեանքիդ մէջ թերեւս մէկ անգամ պիտի մանեն այդ շէմէն ներս, կրնաս դրախտը մտնել, ինչպէս նաեւ դժոխքը:

Եթէ Տէրոջը առաջնորդութեամբ դրախտի ընտանիքը ունիս, շատ զգոյշ ապրէ, որպէսզի Սատանան հոն մտնելու եւ գործելու պատեհութիւն չունենայ: Այն բոլոր դռները որ կրնան Սատանային առջեւ բաց ըլլալ, առաջուց պահպանէ: Առոնց մասին պիտի սերտենք յաջորդիւ:

Չորս պատերու մէջ ինչ սարսափելի բաներ կը պատահին և ընտանեկան յարկը որ դրախտ և սուրբ վայր մը ըլլալու սահմանուած է, այսօր քանի՛ քանիներու համար այրող եւ տանջող դժոխք մըն է իսկապէս: Պատճառները այլազան են, զորս պատգամին լուսովը սերտելու ենք:

Սիրելիս, եթէ հակառակ կամքիդ ընտանեկան յարկը չկրնար աղօթքի եւ օրհնութեան վայր մը ըլլալ, խաչ կրէ: Յիսուս մեր Տէրը աշխարհի անէծքը վերցնելու համար խաչ կրեց: Թաղաւոր մըն էր Ան բայց խաչուեցաւ, ընտանեկան զրոհարութեանց մէջ եթէ թաղաւորը կամ թագուհին խաչը սիրով յանձն առնէ, մեղքը կը վերցուի, Սատանան ամօթով կ'ըլլայ եւ խաղաղութիւն կը տիրէ եւ կը հաւատամ որ օր մըն ալ սէրը կը թաղաւորէ Հոով. Ե. 3-5:

Փօն տ'Օպընա

Ա. Օ. ՓԱՓԱՋԵԱՆ

ՄԱՆԿԱՆՑ ՍԻՒՆԱԿ

ԵԻԱՅԻ ԳԱԽԱԹ ՄԸ ՊԱՂ ԶՈՒՐԸ

«Ես բան մը չեմ կրնար ընել ուրիշներու համար», հառաչեց Եւա:

«Իրա՞ւ չես կրնար, վստահ ես թէ չես կրնար»,

հարցուց անոր ուսուցիչը:

«Անշուշտ վստահ եմ, իմ ամբողջ ընելիքս հոս նստիլ է, նոյնիսկ ուրիշ փոքրիկներու նման դպրոց չեմ կրնար երթալ. դուն շատ բարի ես որ հոս կուգաս եւ ինծի դաս կուտաս, բայց նոյնիսկ քու այս բարութեանդ փոխարէն չեմ կրնար քեզի բան մը ընել»:

«Ոչ Եւա, դուն կրնաս ընել եւ կ'ընես ալ արդէն: Դուն զիս կը սիրես եւ միշտ կ'ողջագուրես, դասերդ լաւ կը պատրաստես, կրնաս նաեւ որեւէ ժամանակ գաւաթ մը պաղ ջուր երկնցնել Անոր անունով»:

Եւա քաջալերուած եւ ուրախ որոշեց առանց պատեհութիւն կորսնցնելու՝ հոս քաղցր խօսք մը ըսել եւ հոն բարիք մը ընել փոխանակ նստելու եւ իր կաղովեան ու անկարողութեան վրայ խորհելու: Եւայի ծնողաց տունը լեռնաշղթայի մը ստորոտը, փողոցի մը եզերքը կը գտնուէր: Ամէն օր մեծերու եւ պզտիկներու ստուար բազմութիւն մը կ'անցնէր անոնց տան առջեւէն:

Եւային ուսուցչուհին հասկցուցած էր անոր թէ ինչպէս անիկա կրնար փայլուն ժպիտով մը, քաղցր խօսքով մը ու բարի գործով մը օգտակար ըլլալ: Պատեհութիւնը չուշացաւ: Փոքրիկ տղայ մը լալով կուգար: Անիկա քարերու վրայ իյնալով իր ծունկը վնասած էր: Եւա իր ցուպերը առնելով դէպի դուռը գնաց: Փոքրիկ տղուն քոյրիկը կը ջանար հանդարտեցնել իր եղբայրը, սակայն ի գո՛ւր: Եւա խնդրեց քրոջմէն որ փոքրիկ եղբայրը իրեն բերէր: «Հիմա հոս նստեցէք», ըսաւ, «Ես երթամ քիչ մը ջուր բերեմ, ծունկդ լուամ եւ կապեմ»:

Կաղալէն տունը մտաւ եւ պաղ ջուր բերաւ: Փոքրիկին ծունկը լուաց եւ կակուղ թաշկինակով մը փաթթեց: Լուաց նաեւ փոքրիկին տաք երեսը եւ պաղ ջուր մը խմցուց անոր: Քոյր Եւ եղբայր զովացած եւ ուրախ հեռացան Եւայի քովէն:

Այսպէս Եւա ամէն օր պատեհութիւն գտաւ բարիք մ'ընելու եւ «Բարիք ընել»ը անոր սովորութիւն դարձաւ:

Օր մըն ալ կառք մը կեցաւ անոնց դրան առջեւ: Երիտասարդ մը կառքէն դուրս ելլելով հարցուց թէ ինք եւ իրեն հետ եղողները, որոնք հեռու տեղէ եկած էին, շատ տաք կ'զգային եւ ծարաւ էին. արդեօք մէկը իրենց քիչ մը պաղ ջուր չէ՞ր ուզեր տալ:

Եւային երեսը փայլեցաւ: Ահա պատեհութիւն իր գաւաթ մը պաղ ջուրին:

«Խնդրեմ, ներս եկէք», ըսաւ անիկա, «Ո՛րք շաա լաւ պաղ ջուր ունինք, մէկ վայրկեանէն Ձեզի կը բերեմ: Ձէ՞ք ուզեր քիչ մը նստիլ եւ հանգչիլ»:

Եւային մայրիկը աթոռներ բերաւ եւ խնդրեց որ նստին : Եւա պաղ թան մը եւ թարմ խմորեղէն հրամցուց անոնց : Քանի որ անոնք կ'ուտէին եւ կը խօսակցէին, Եւային մայրիկը պատմեց անոնց թէ ինչպէս Եւա երեք տարի առաջ արկածի մը հանդիպելով իր ազգըը վնասած էր եւ ինչպէս անկարող բժիշկը զայն բոլորովին խեղանդամ ըրած էր :

Հիւրերը երբ մեկնելու վրայ էին, երիտասարդը Եւային մայրիկը մէկդի կանչելով ըսաւ, «Տիկին, ես բժիշկ մըն եմ եւ Ձեր զաւակին վիճակը իմ մասնաճիւղս է՞ ու կը հաւատամ թէ Ձեր փոքրիկ աղջիկը կրնայ բժշկուիլ : Եթէ կը յօժարիք, մի քանի օրէն կը վերադառնամ եւ քննութիւն մը կը կատարեմ» :

Եւայի մօր աչքերը արտասուքով լեցուեցան եւ անոր դողդոջուն ձայնը աղաղակեց, «Դուք ինծի նոր յոյս կը ներշնչէք, բարի բժիշկ, սակայն մենք աղքատ ենք եւ չենք կրնար վճարել» :

«Դուք երբեք վճարելու պէտք չունիք», պատասխանեց բժիշկը յուզմամբ եւ քաղցրութեամբ, «Ես անձամբ հետաքրքրուած եմ այս տկարութիւնով : Տակաւին բան մը մի՛ ըսէք փոքրիկին, որովհետեւ չեմ ուզեր զայն յուսախար ընել, եթէ կարելի չէ բան մը ընել : Սակայն կը յուսամ թէ պիտի կրնամ իրեն օգնել. ես քիչ ժամանակէն կը վերադառնամ» : Այս խօսքերով անոր ձեռքը սեղմեց եւ Եւային դարձաւ ու անոր պայծառ երեսին ժպտելով՝ «Մնաս բարի, փոքրիկ, քիչ ատենէն դարձեալ կը տեսնուինք», ըսաւ :

Երկու շաբաթ վերջը վերադարձաւ, ու երբ Եւա իմացաւ թէ մեծ հիւանդանոցը պիտի երթար երիտասարդ բժիշկէն բժշկուելու, անոր ուրախութիւնը սահման չունէր :

Արդարեւ Եւա իր գաւաթ մը պաղ ջուրին փոխարէն մեծ օրհնութիւն ստացաւ :

ԶԱՆԱԶԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՆԵԱՆԱԿԵԼԻ ՄԻՍԻՈՆԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ ՄԸ

Եթրողպուրկի, Կրօֆֆընշթատըն, Աքսիօն Բրէթէն ան Օրիան հայապէս միսիոնարութեան կեդրոնն է, ուր կը գտնուի միսիոնարութեան վարիչ տնօրէն Վեր. Տօք. Պէռօն : Ամէն տարի Յուլիոսին հոն տեղի կ'ունենայ միսիոնարական համաժողով մը, որուն կը հրաւիրուին Ալզասի եւ Ֆրանսայի բոլոր հայապէսները ընդհանուր տեղեկագիրներ միսիոնարական դաշտերէն ինչպէս նաեւ հոգեւոր ուսում օրհնութիւն ընդունելու եւ սիրոյ ու եղբայրութեան կապը ամրապնդելու ալ տեղի ամրապնդելու տառապող Հայ եղբայրները հանդէպ :

Այս տարուան համաժողովը որ տեղի ունեցաւ Յուլիոս 19 կիրակի օրը, շատ նշանակալից էր անոր համար որ ո՛չ միայն տեղեկութիւններ լսուեցան Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի դաշտերէն,

հապա նաեւ լսուեցան մեր ֆրանսահայ երիտասարդներէն հինգին զանազան վկայութիւնները. ըլլալ անձնապէս եւ մտերմական շրջանակի մէջ, ըլլալ ընդհանուր համաժողովին մէջ :

Այս երիտասարդներէն երեքը որոնք Լօզանի մօտ Էմմա-ուս կոչուող Ս. գրական հաստատութեան մէջ երեք տարուան դասընթացք մը բոլորած էին, ձեռնագրուեցան որպէս Աւետարանի քարոզիչներ միսիոնարութեան կողմէ :

Աւետարան ժամը 10ին եկեղեցին լեցուած էր խուռներամ բազմութիւնով մը ժամանած Ալզասի այլեւայլ քաղաքներէն : Միսիոնարական քարոզը տուաւ Վեր. Տօքթ. Պէռօն, որ մէ յետոյ իրարու ետեւէ խօսեցան Մր. Վիզլը (Ղազբի որբանոցի տնօրէնը) եւ Սէօռ Մուրի (Հալէպի Ա. Բ. Օ. ի նախկին հիւանդանոցի տնօրէնահին) : Երբ յետոյ Վեր. Տօքթ. Պէռօնի կողմէ ֆրանսերէն ուղերձէ մը յետոյ, կարգաւ ծնրադրեցին Տէրօջը սեղանին առջեւ հայ եղբայրները Բորայէ Աբրահամեան, Ներսէս Պաշտուրեան եւ Սամուէլ Պաղաւտան եւ ձեռնագրութեան օրհնութիւնը ընդունեցին տնօրէնի կողմէ : Պարագան շատ յուզիչ եւ արտակարգ էր ներկաներու համար, որոնց սրտերը ուրախութեամբ եւ օրհնաբանութեամբ լեցուած էր, վառվռ իրենք սնամբ կը տեսնէին իրենց զոհողութեանց պտուղներուն կենդանի վկաները :

Երգուեցան թէ Հայերէն, եւ թէ ֆրանսերէն եւ Գերմաներէն երգեր երգիչ խումբին կողմէն ինչպէս նաեւ Կրօֆֆընշթատընի երիտասարդութեան կողմէն :

Կէսօրէ վերջ ժամը 3ին դարձեալ շարունակուեցաւ համաժողովը, որուն մէջ մեր երիտասարդները իրենց հրապարակային վկայութիւնները տուին :

Նշանակալից կէտը հոս է որ այս երկու ժողովները ո՛չ միայն օրհնութիւն մը եղան ընդհանուր ներկաներու համար, հապա մասնաւոր կայծ մը արթնցուցին այս եկեղեցւոյ երիտասարդութեան մէջ թէ, իրաւ կարելի է սպրիւ այս քրիստոնէական կեանքը, որու մասին տարիներէ ի մեր իրենց հաւատարիմ հովիւը Վեր. Տօքթ. Պէռօն իրենց կը խօսի : Ուստի անոնցմէ ոմանք խնդրեցին մեր հինգ երիտասարդներէն, որոնցմէ մին էր նաեւ Բարիզի քարոզիչ պատ. Չաքարիա Պուտաբեան եւ պ. Կալվին Պարաւմեան (գեռ. ուսանող Էմմա-ուսի Ս. գրական դպրոցին), երիտասարդներու յատուկ ժողով մը գումարել նոյն իրիկունը : Ժողովին տարին հասկցուեցաւ թէ սրտեր պատրաստ էին եւ երիտասարդներ մէկիկ մէկիկ ինքզինքնին Տէրօջը կը նուիրէին : Սոյն ժողովները շաբթուան մէջ իրիկունը շարունակուեցան մինչեւ Հինգշաբթի եւ 30ի մօտ երիտասարդներ եւ երիտասարդուհիներ հրապարակաւ ինքզինքնին Տէրօջը յանձնեցին : Ֆրանսահայ եկեղեցիներու համար մեծ ուրախութիւն մըն է այս պարագան, նախ որ Տէրը իրենց զաւակներուն վկայութիւնը օգտակար ըրաւ : Նոյնպէս կ'ուրախանան որ մեր անխոնջ տնօրէնին Տօքթ. Պէռօնի մեր ազգին հոնդէպ ունեցած անկողծ սիրոյն ի փոխան Տէրը իր համայնքին ալ այցելեց աւելի պատասխան իր տարիներէ ի վեր արտասուական աղօթքներուն : Կաթօթեմք որ Տէրը այս նոր սկսած կայծը բոցավառ եւ ընդարձակած աւալ հրդեհ մը ընէ, այդեղու համար Ալզասի եւ Ֆրանսայի արթնութեան կարօտ եկեղեցիները :

Մեր եղբայրներուն վկայութիւնները կը տեսնենք «Բանբեր»ի այս թիւին մէջ, «Շնորհաց Ծովէն» վերնագրին տակ :
Le Gérant: Mr. le PASTEUR KALTENBACH

Տպագր. «ԲԱՆԲԵՐ»ի, Imp. Y. Armen, Marseille